

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/18/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010092
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715010092.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného H. L., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 05. 08. 2015vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný H. L., nar. XX.XX.XXXX vo B., bytom R., F.K. XXX/X

uznáva sa za vinného, preto že

dňa 01.12.2014 v čase o 21:07 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo tov. zn. SeatLeon, šedej metalízy, ev. č. L. XXX U., po miestnej komunikácii, na ulici SNP v meste R., okres B., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Sliač,

napriek tomu, že mu bola rozhodnutím OR PZ ODI Zvolen č. ORPZ-ZV-OD12-S-2012 zo dňa 23.01.2013, ktoré sa stalo právoplatným 23.01.2013, uložená sankcia - zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov, od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia,

teda

maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, čím spáchal

prečin marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 09. 02. 2015 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/674/14/6611 obžalobu na H. L. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Obžalovaný H. L. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je vinný. Po tomto vyhlásení obžalovaný kladne odpovedal na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prokurátor preto v súlade s § 257 ods. 6 Trestného poriadku navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Vzhľadom na súhlasné stanovisko prokurátora súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný uznal vinu nevykoná, a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody, alebo o ochrannom opatrení.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: rozhodnutie o priestupku ODI Zvolen (č.l. 22 - 23), evidenčná karta vodiča (č.l. 24 - 29), správy o povesti obžalovaného (č.l. 34 - 35), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 57).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovaného bola vzhľadom na jeho vyhlásenie na hlavnom pojednávaní nepochybná, navyše potvrdená aj listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, súd preto vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Obžalovaný H. L. svojím konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pretože maril výkon rozhodnutia iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie iného štátneho orgánu o zákaze činnosti..

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného H. L. súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný sa ku trestnému činu priznal a tento úprimne oľutoval. Súd zároveň prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na uvedené je potom pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v rovnováhe, trestná sadzba trestu odňatia slobody tak predstavuje až 2 roky.

Obžalovaný je z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne. Podľa evidencie priestupkov Okresného úradu Zvolen spáchal v roku 2014 jeden priestupok. Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovaný sa dopustil viacerých priestupkov v úseku dopravy, a bol mu v minulosti ukladaný aj trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol v minulosti 3 krát súdne trestaný, naposledy v roku 2015, kedy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/56/2013 zo dňa 23. 07. 2013 uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov, do 10. 03. 2015. Z uvedeného je zrejmé, že skutku uvedeného v obžalobe sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd uložil obžalovanému H. L. trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, teda v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd v tomto prípade

nemohol rozhodnúť o podmieničnom odklade výkonu tohto trestu, pretože obžalovaný spáchal trestný čin v čase plynutia skúšobnej doby podmieničného odsúdenia (trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/56/2013 zo dňa 23. 07. 2013), a v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona nie je možné podmienične odložiť výkon trestu odňatia slobody, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia. Súd v tomto prípade neukladal alternatívny trest, pretože peňažný trest alebo trest povinnej práce by vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia nespĺnil svoj účel. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti 2 krát právoplatne odsúdený za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ide v jeho prípade teda o špeciálnu recidívu, preto je uložený trest aj v súlade s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/11/2015 zo dňa 24. 02. 2015, ktorý uvádzal obžalovaný na svoju obhajobu. Uložený trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Súd pri ukladaní trestu prihliadol na okolnosti prípadu, a to, že konaním obžalovaného nebola spôsobená žiadna škoda, ako aj na to, že obžalovaný je relatívne mladý, preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd taktiež zobral do úvahy, že obžalovanému zrejme bude nariadený nepodmieničný trest z rozhodnutia tunajšieho súdu pod sp. zn. 5T/56/2013, keďže v čase plynutia skúšobnej doby podmieničného odsúdenia nevedol riadny život.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný H. L. nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.